

เทศบัญญัติตำบลสวนกล้วย
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตราย
ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖

ของ

เทศบาลตำบลสวนกล้วย
อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอเทศบัญญัติตำบลสวนกล้วย
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ.๒๕๕๖

*****

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติตำบลสวนกล้วย เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

และเหตุผล

เทศบาลตำบลสวนกล้วย ซึ่งได้จัดตั้งมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลสวนกล้วย และยังไม่เคยตราเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดังนั้น เพื่อให้การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในเขตเทศบาลตำบลสวนกล้วยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เทศบาลตำบลสวนกล้วยจึงเห็นควรตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติตำบลสวนกล้วย
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ.๒๕๕๖

*****

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลสวนกล้วย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลสวนกล้วย และจากผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ จึงออกเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติตำบลสวนกล้วย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลสวนกล้วย แล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลสวนกล้วย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

ข้อ ๔ ให้กิจการต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และต้องมีการควบคุมภายในเทศบาลตำบลสวนกล้วย

๔.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

๑. การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง

๒. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม

๓. การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมี การเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

๔.๒ กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

๑. การฆ่าสัตว์ ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๒. การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก
๓. การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป
๔. การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไชสัตว์
๕. การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอยเปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหารการเร่ขายและการขายในตลาด
๖. การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์
๗. การผลิต การไม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเป็นอาหารสัตว์
๘. การสะสมการหรือการล้างครั่ง

๔.๓ กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

๑๒. การผลิตเนย เนยเทียม
๑๓. การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
๑๔. การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
๑๕. การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
๑๖. การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
๑๗. การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
๑๘. การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี
๑๙. การผลิตแบะแซ
๒๐. การผลิตอาหารกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
๒๑. การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมแป้งแห้ง จันท์อับ ขนมเปียะ
๒๒. การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
๒๓. การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคใน ครัวเรือน
๒๔. การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล
๒๕. การผลิต ผลิตภัณฑ์จากนํ้านมแมว
๒๖. การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

๒๗. การคว่ำกาแพ

๒๘. การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

๒๙. การผลิตผงชูรส

๓๐. การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

๓๑. การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๓๒. การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

๓๓. การผลิตไอศกรีม ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๓๔. การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

๓๕. การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

๓๖. การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้น การผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

๓๗. การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป

ไป

๔.๔ กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

๓๙. การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

๔๐. การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ

๔๑. การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี

๔๒. การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

๔๓. การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

๔.๕ กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

๔๔. การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

๔๕. การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

๔๖. การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร

๔๗. การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

๔๘. การผลิตยาสูบ

๔๙. การขัด การกระเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

๕๐. การผลิต การสะสมปุ๋ย

๕๑. การผลิตโยมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

๕๒. การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

๔.๖ ที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

๕๓. การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

๕๔. การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด

๕๕. การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซ หรือไฟฟ้า

๕๖. การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด

๕๗. การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด

๕๘. การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๔.๗ กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

๕๙. การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

๖๐. การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

๖๑. การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อม หรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าว

๖๒. การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

๖๓. การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

๖๔. การปะ การเชื่อมยาง

๖๕. การอัดผ้าเบรค ผ้าคลัช

๔.๘ กิจการที่เกี่ยวกับไม้

๖๖. การผลิตไม้ขีดไฟ

๖๗. การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

๖๘. การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักรหรือ การพ่น การทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

๖๙. การอบไม้

๗๐. การผลิตรูป

๗๑. การประดิษฐ์ สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

๗๒. การผลิตกระดาษต่าง ๆ

๗๓. การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน

๔.๙ กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

๗๔. การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด

๗๕. การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร และ นวดแผนโบราณ
๗๖. การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่น ในทำนองเดียวกัน
๗๗. การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นใดทำนองเดียวกัน
๗๘. การประกอบกิจการโรงแรมทรสพ
๗๙. การจัดให้การแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
๘๐. การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน
๘๑. การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสง หรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน
๘๒. การประกอบกิจการเสริมสวย หรือการแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
๘๓. การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม
๘๔. การประกอบกิจการห้องปฏิบัติทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม
๘๕. การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ
- ๔.๑๐ กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ
๘๖. การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร การทอผ้าด้วยกี่ กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป
๘๗. การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น
๘๘. การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
๘๙. การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร
๙๐. การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักร ตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
๙๑. การพิมพ์ผ้าหรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่นๆ
๙๒. การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
๙๓. การย้อม การกัดสีผ้า หรือสิ่งทออื่นๆ
- ๔.๑๑ กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
๙๔. การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
๙๕. การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร
๙๖. การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
๙๗. การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
๙๘. การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
๙๙. การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่างๆ

๑๐๐. การผลิตซอล์ค ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
๑๐๑. การผลิต ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค ผ้าคลัช กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น
๑๐๒. การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว
๑๐๓. การผลิตกระดาษทราย
๑๐๔. การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- ๔.๑๒ กิจการที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี
  ๑๐๕. การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย
  ๑๐๖. การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
  ๑๐๗. การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ
  ๑๐๘. การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
  ๑๐๙. การพ่นสี
  ๑๑๐. การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
  ๑๑๑. การม่ การบดชั้น
  ๑๑๒. การผลิต สีหรือน้ำมันผสมสี
  ๑๑๓. การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือ ฟิล์มภาพยนตร์
  ๑๑๔. การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
  ๑๑๕. การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
  ๑๑๖. การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
  ๑๑๗. การผลิตน้ำแข็งแห้ง
  ๑๑๘. การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง
  ๑๑๙. การผลิตแชลแลค หรือสารเคลือบเงา
  ๑๒๐. การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง สารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค
  ๑๒๑. การผลิต การบรรจุ การสะสมกา
- ๔.๑๓ กิจการอื่น ๆ
  ๑๒๒. การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
  ๑๒๓. การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า
  ๑๒๔. การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
  ๑๒๕. การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร

- ๑๒๖. การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้น้ำแล้ว หรือเหลือใช้
- ๑๒๗. การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- ๑๒๘. การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้น้ำแล้ว
- ๑๒๙. การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ
- ๑๓๐. การก่อสร้าง

ข้อ ๕ ผู้ดำเนินการกิจการตามข้อ ๔ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขทั่วไปเพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้

หลักเกณฑ์เงื่อนไขทั่วไป

๕.๑ การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่

๕.๑.๑ สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเลซึ่งจะทำรางระบายน้ำ ระบายน้ำเสียไปให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวก

๕.๑.๒ ต้องทำรางระบายน้ำไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะ หรือบ่อซึ่งระบายน้ำเสียด้วยวิธีการที่มีลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

๕.๑.๓ การระบายน้ำ ต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้ น้ำ ในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

๕.๑.๔ เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นว่าสถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวรเพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วหรือซังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำเสียหรือทำการบำบัดน้ำเสีย ให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล หรือต้องมีบ่อดักไขมัน (Grease Trap) เครื่องป้องกันกลิ่นไอ เสียง ความกระเทือนฝุ่น ละออง เขม่า คิวิน มูล หรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ใกล้เคียง ผู้ประกอบกิจการนั้นต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

๕.๑.๕ ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อาศัยของสัตว์นำโรค

๕.๑.๖ ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่การค่านั้น

๕.๑.๗ ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

๕.๑.๘ ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๓๖) ซึ่งออกตามความใน พ.ร.บ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และหรือตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๓๙(พ.ศ.๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และต้องมีปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น

๕.๑.๙ สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องสร้างให้ได้สุขลักษณะ ตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๕.๑.๑๐ สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

๕.๑.๑๑ ปฏิบัติการอื่นใดภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องถูกสุขลักษณะปลอดภัยต่อสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

๕.๒ มาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

๕.๒.๑ ต้องรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๕.๑ ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ และทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน

๕.๒.๒ ต้องประกอบการค้าภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาตและตามกำหนดวันเวลาที่ได้รับอนุญาต

๕.๒.๓ ต้องรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่าง ให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษวัสดุหรือวัตถุแห่งการค้ำนั้นจักใช้เป็นอาหารต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละออง แมลงวัน แมลงสาป ยุง หรือพาหนะนำโรคอื่น ๆ

๕.๒.๔ ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาป ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บสิ่งของที่เป็นอาหารให้มิดชิด

๕.๒.๕ การจะเปลี่ยนแปลง แก้ว หรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๕.๒.๖ ต้องปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อให้ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๕.๒.๗ ต้องยินยอมและให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เข้าตรวจสอบสถานที่เครื่องมือ เครื่องใช้ตลอดจนวิธีการประกอบการค้ำนั้นได้ ในเวลาอันสมควรเมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอ และการออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้า

ข้อ ๖ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่เทศบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไป ในข้อ ๕ ก็ได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจผ่อนผันผู้ประกอบการตาม ข้อ ๔ หรือผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบการค้ากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ งดเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งต้องควบคุม นั้น ก็ได้

ข้อ ๘ บรรดาใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตเทศบาลตำบลสวนกล้วย

ข้อ ๙ การขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้าต้องจัดสถานที่สำหรับประกอบการค้ำนั้น และปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตาม ข้อ ๕ และให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมหลักฐานต่อไปนี้

๙.๑ บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้อง จำนวน ๒ ฉบับ

๙.๒ ทะเบียนบ้าน พร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้อง จำนวน ๒ ฉบับ

๙.๔ สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล)

๙.๕ หนังสือมอบอำนาจ ในกรณีที่เจ้าของกิจการไม่มายื่นขอรับใบอนุญาตด้วยตนเองผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ประกอบการค้า จะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขถูกต้อง และสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน

ในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอ พร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัติ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งหรือขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ ผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดการขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมด้วยหลักฐานต่อไปนี้

๑๒.๑ สำเนาบันทึกประจำวันของสถานีตำรวจ กรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย

๑๒.๒ ใบอนุญาตเดิม กรณีใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ

๑๒.๓ เอกสารตาม ข้อ ๙

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับอนุญาตสำหรับกิจการใด ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาต

๑๔.๑ ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักอนุญาตอีก

๑๔.๒ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

๑๔.๓ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัติ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน

ข้อ ๑๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาตเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนกล้วย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๖

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบการค้าตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๘ ใบอนุญาตฉบับหนึ่ง ใช้สำหรับการค้าประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียวถ้าประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงเต็มอัตราแต่ประเภทเดียว ประเภทอื่นให้เก็บเพียงกึ่งอัตรา

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราและตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไปตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติ

ข้อ ๒๐ บรรดาใบอนุญาตการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรักษาการตามเทศบัญญัติ และให้มีอำนาจสั่งการเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ..... 21 พ.ย. 2556 .....

เห็นชอบ

(นายประทีป กิรติเรชา)
ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

(ลงชื่อ)

(นางสาวกมลทิพย์ สิมพร)
นายกเทศมนตรีตำบลสวนกล้วย